

проститутки. През юли 1878 г. Градският съвет в Казанлък решава всички блудни жени да се съберат в една къща, за да може градският доктор да ги наблюдава. Властите ясно съзнават, че тайната проституция е по-опасна от явната. Никой не желае името му да се свърже с откриване на официален дом за разврат в Казанлък (Казанлък в миналото 1928: 190, 224-225). През следващите три десетилетия в града все още няма обществен публичен дом (открит е чак през 1911 г. до църквата “Света Мина”), но тайната проституция процъфтява. В годишния си отчет за 1910 г. старозагорският окръжен лекар д-р Коларович посочва, че “тайни проститутки започват да се срещат доста често из градовете... Само в Казанлък са били открити от лекар 18 българки, три туркини, три циганки и две еврейки. Явни проститутки няма”. В Стара Загора, квартал “Табахна”, „свърталището на най-нечистоплътното население - циганите... и откъдето иде не само туберкулозата, но и венерическите болести, главно сифилиса”. Средства за лечение нямат, а само безплатната медицинска помощ не е достатъчна за ликвидиране на тези опасни болести сред циганите (Иванова, Кръстев 2006: 127-129).

За получаване на повече доходи местните общински власти в много градове регламентират проституцията и започват да строят специални здания. Единственото ограничение, което се налага на публичните домове е мястото, на което се отварят – трябва да е извън града или в краен квартал. Кварталите около публичния дом обикновено спират развитието си като жилищни – почтените семейства не искат да живеят в близост. Общински публичен дом в София се открива през 1902 г., а по-късно това става и в Русе (Шокарова 1994: 64).

От началото на 90-те год. на XIX век до средата на 40-те год. на XX век в западната част на Стара Загора, вън от чертите на града, край “Чирпанската порта”, функционира публичен дом. Случайно или не, около него през 1894-1895 г. започват да се появяват колиби на новозаселили се цигани. „Дядо Господин (Облака) беше около 62-63 годишен човек. Той беше вдовец и беше селски кехая в с. Ахърито. Вдовицата Жековица и тя беше около 35 годишна. Где се намерили с Облака дяда Господина, те се съгласили и сгодили. И двамата по народност цигани. ... Както и да е венчах ги и водеха се догде да изядат двата шиника брашно и това беше. Тя отиде в Стара Загора в Сър сокак, та отвори публичен дом, заедно с дъщеря си, която беше девица и захвана по-добре да гладува.....” (Кънчев 1995: 80-81).

„Край публичните домове денем беше много тихо. Тишина и тайственост, които теглеха като магнит. Не всички се осмеляваха да влязат. Едни